

Titulus.cxc.

Honor dari et glorificari. Et inde sequit q post de e ma q honor laus et glia sunt pmi qd deo de sor toto b est exteri: q excedut oia creata sine mē mundo. sura. Et iō maior est honor dei q totus mundus. q h est corona sua exterior. Et iō q aufer sibi honor: pl tollit q si tol leret totū mūdū. Et iō iniuria dei nō pōt p omes creaturas repari. Dicam g q qd quid dāt vel acqrit vel est intrinsecū bo num illi rei cui dāt. ita q est ei pfectio et cōplementū vel iuuentū. vel est bonum extrinsecū nō ptingens ad pfectioz v'l ad cōplementū nec ad adiutoriū. Et h est ho nor: laus et glia. sed pmi est utilitas. et h debetur solū creaturis: sed aliud solū do. Quicq d g ptingens ad pfectōem et cōplementū et ad adiutoriū: ipi creature debet dari. Sed quicq d nō ptingens ad pfectioz dū nec ad cōplendū rem nec ad adiutoriū: soli deo debet dari. et h est honor: glia: laus: benedictio: gratiarūacio: et omnia que exteri dant. Et ex h possim vide re q duplex est clementū: et duplicitē aliq res habet crescere. scz intra se et extra se. Nā tunc aliq res crescit intra se et interi: dum cōpletur et pfectio. Et tādiū crescit et pōt crescere donec pueniat ad ultimū cō plementū. Sed tūc aliq res crescit exte riū et extra se: dū acqrit honor: laude: glia et famam. Et istud clementū nullo mō intrat intra rē: nec vniq ei. qz honor: glia: fama nullo mō sūt intra rē sed extra rem: nec ptingens ad rē. et iō sūt clementā et teriora: nec cōplete nec pfectiū ipaz rē. Et sō tale clementū nō debet creature s pmi. qz creatura p cresceret intra se. Et iō si nō honores habeat in se totū sūt clementū et qrat exteri: tra se clementū querit vanitatem. qz ipa nitatem existēs vacua a sua pfectio et ppria boni tate interiori: a suo cōplementō interi: q rit clementū extra se. qd nullo mō pōt intrare rem nec pfectio. Et iō si creatura rationalis nōdū cōplete qrat honor: glia: et laude exteri: tūc itra se ipse vacuitate rvuitate: et effici vacua a sua ppria pfectio ne et bonitate interiori. et intrat in ea vnicas et inanitas q est vacuitas ppria pfectio et bonitatis et utilitatis. et in ea nulla est soliditas nec firmitas. qz ibi nō est ppria bonitas: nec pfectio: nec pōt ee

firmitas. Etiō sibi nihil pficit clementū exterius honoris: laudis et glie. imo dū magis vult crescere exterius deficit interius: et remanet pauprima intra se. Et qn tū querit extra se de honore: lauder glia: tantū pdit intra se de pfectione et bonitate et vera utilitate ppria. Et qz omis res appetit semp crescere donec sit cōpleta. id Quere creatura rōnalis si nō qrit crescere interi: re bono necesse est et querat crescere exteri. ideo si rez est pōt nō querit ppriam bonitatē intra se: nec rōnem se est q querat honore: laudē et gliam extra se. et h est ptra naturā et ptra rōne: qz res existēs vacua intra se et carens ppria pfectione: querat honore extra se et gliaz: cū sit pauprima et miserrima. Et idō clementū extrinsecū nō debet creature. Sz quia dē est plen' intra se et nullo modo pōt interi crescere. id ei soli debent laus: glia et honor. qz in deo nulla pōt esse vanitas neqz vacuitas. qz in eo est summa plenitudo. Sic ghabem' duplex clementū vnum extrinsecū. aliud intrinsecū. vnum ptingens creature. aliud ptingens creatori. Et habem' etiā q honor debet pncipio inqntum pncipium est. et debet etiā bonis operib. Et p pīs deo debet honor dupliciter. qz est pmi pncipiū: et etiam ppter opera bona. Primus honor est naturalis. secundus est acqslitus. et iste honor acqslitus est clementū exteri: q est sg coniunctus cū glia et laude. Q, aut semp bono opī debet laus: glia et honor: signū ē euidentissimū. qz bō timet facere mala coram homib ppter vituperiū et pfusionem. qz vituperium et pfusionem dant ppter mala opa et acqrunf ex ipis. Ergo ppter bonis opib debet honor: laus et gloria. Si ergo deus facit opa bona: ei debetur honor: laus et gloria.

Q de' nō pōt crescere in se ipso nec intra se. qz infinit' est et summe

Titulus.cxc.

Boniā autes

Q de' nō pōt crescere in se ipso nec intra se. qz infinit' est et summe

De fructu honoris dei

72

pectus. sed tamen potest crescere extra se. et creatura potest crescere in seipso et intra se. Et propter ista duo crementa debet fieri oia. Et quia tunc deus potest crescere extra se: quoniam suus honor: sua laus et sua gloria et sua fama crescunt. Et cum honor: coiunctus cum gloria et cum laude ac: gratia de nouo et sequatur opera sequitur quod ipse oia opera extra se facit: ut per illa sequatur et ac: gratia honor cum laude et gloria. Et quod honor laus et gloria que sunt exteriora crementa non possunt esse nisi deus cognoscatur: et cognoscatur etiam opera sua. et cum sola creatura rationalis potest cognoscere deum et opera sua. sequitur quod per honorem dei et laudem et gloriam: rationalis creatura facta sit. Et ideo cum deus non possit crescere intra se: sed extra se: et extra se non possit crescere nisi in creaturis ipsis crescat. et quod tunc deus crescit extra se: quoniam suus honor: sua laus: sua gloria et sua fama crescunt. et hoc non potest fieri nisi in sola creatura rationali. ideo secundum est tur quod fecit creaturam rationalem ut ipse crescat deus in eo rei iea scilicet ut cognitio dei noua et noticia cresceret dei noua fieret in ipsa creatura. Non enim noticia et cognitio dei crescit: tunc crescit suus honor: laus sua: sua gloria et fama. Et ideo quoniam noticia dei multiplicatur et crescit: tunc deus crescit et multiplicatur. Unde noticia rei est similitudo rei. et ideo quoniam sit noticia in creatura rationali de deo: tunc quoddam sit deus de nouo. quod sua similitudo sit in creatura rationali. Et quanto maior sit noticia dei: tanto magis crescit deus. Et quanto magis crescit noticia dei: tanto magis crescit suus honor: sua laus et sua gloria. Et sic fecit deus homines et creaturas rationales ut in eis cresceret. Et quia dum deus crescit extra se in hominibus et in creatura rationali. ipsa creatura rationalis crescit intra se. et homines crescent interioriter. ideo simul et semel et deus crescit extra se in creatura rationali: et creatura rationalis crescit intra se et in deo: et deo. et est unum et idem crementum. Sic ergo crementum dei exteriorum et extra se: est crementum creature rationalis interiorum et intra se. et crementum ipsius creature est crementum dei. Et sic creatura rationalis intra se crescit: dum deus crescit in ea et tunc deus crescit in ipsa: dum sit cognitio et noticia dei in ipsa. Et talis noticia sit in creatura per opera dei. quia cognoscendo opera

dei cognoscitur deus et manifestatur extra se. et dum cognoscitur per sua opera: tunc honoratur: laudatur et glorificatur. Sic ergo operatur deus extra se ut cognoscatur exterioriter: et exinde honoratur: laudatur et glorificatur. et honor suus et laus sua multiplicantur: et consequentur ut creatura rationalis ipsum cognoscatur crescat de sua cognitione: et impletatur noticia ipsius. et exinde honoratur: laus et gloria dei crescat et multiplicetur in ipsa creatura rationali. que dum deus cognoscit ipsum honorificat: laudat et glorificat. Sic ergo ad duo ista crementa tendunt oia opera dei: quoniam sunt unum crementum. Si enim deus non cresceret extra se: nec creatura rationale posset crescere intra se. Et quod rationale creatura habet intellectum et voluntatem. ideo deus cresceret in intellectu et voluntate ipsius creature. et ipsa intellectus creatura debet impleri de deo tam in intellectu et voluntate quam in voluntate ad honorem: laudem et te bonis. gloriam dei. Et quod aliter crescit intellectus: aliter voluntas. et aliud est crementum unius. et aliud alterius. et virtus incrementum oportet quod fiat de deo. ideo oportet quod de multis modis crescat extra se. et ideo sunt plures modi crescentes dei extra se. quod creatura rationalis multis modis potest crescere intra se. Unde deus crescit dum noticia deo crescit. et deus crescit dum amor dei crescit. et deus crescit dum timor deo crescit. et deus crescit dum spes et fiducia in deo crescit. deus crescit: deus fides in deo crescit. et dum omnia crescentur: tunc honor: laus et gloria dei crescentur. Et ideo etiam sicut creatura rationale ut ipse homo crescit intra se: dum sit in eo et generaliter cognitio dei. crescit etiam quoniam sit in eo amor dei. Crescit etiam quoniam generaliter in eo timor dei. spes in deo. fiducia in deo: et fides in deo. Ita igitur incrementum dei extra se: et incrementa creature rationalis seu hominis intra se. Atque licet multis modis crescat deus extra se. et creatura rationalis intra se: tamen duo sunt principalia incrementa sicut duo sunt quoniam crescere in creatura. scilicet intellectus et voluntas. Ita autem duo incrementa sunt noticia et amor. Unde cognitio et noticia dei est incrementum intellectus. sed amor dei est incrementum voluntatis. Tunc ergo crescit intellectus in deo et de deo. et deus in intellectus dum crescit dei cognitio et noticia et ceterum. Et

Duophy
cipaliter in
crementa
hominis.

Titulus. ccc

tunc crescit de^o in voluntate voluntas in
deo. dū crescit amor dei in voluntate. **S**i
tū p̄mū incrementū. sc̄ cognitio et noticia
dei est fundamētū oīm et radix. **S**i enim
nō sit cognitio dei: nō erit amor dei nec ti-
mor: nec honore nec laus: nec gl̄ia dei. **E**c-
ce ḡquāta vñitas et q̄nta pp̄nq̄tas. et q̄n-
ta obligatio dei cū hoīb̄ et cū rōnali cre-
atura. q̄r deus voluit crescere exterius in
ip̄is hoīb̄: vt ip̄i crescerent in eo: et simul
honor laus et gl̄ia dei fierent: et hoīes in-
tra se crescerent. **E**cce q̄liter honor: laus
et gl̄ia dei fecit rōnalē creaturā et homines
fieri. **E**cce q̄liter honor dei fecit homines
crescere et impleri. **E**cce q̄liter laus dei:
gl̄ia dei fecit mundū q̄ nō erat fieri. **E**cce
qualiter honor et gl̄ia dei fecit deūz extra
se opari. **D**iligere ḡ debem⁹ sup oēs crea-
turās honorē: laudē et gl̄iam dei. q̄r fecit
nos fieri. fecit nos esse. **P**reponere debe-
mus oīb̄ honorē dei. ppter quē sumus.
Lustodire debem⁹ honorē di. ppter quē
imortales erim⁹: et ppter viuem⁹.

O, sicut deus omīa opatur ppter suā
laudem: suū honorē et gl̄iam. ita opera et
omnia ppter suum nomen.

Titulus. ccc.

Quoniam aut̄ q̄chd p̄t de nouo
q̄r de^o nō p̄t sibi de nouo ac̄rere
re aliqua rem. cū om̄es res mādi ip̄e fece-
rit. et sic cū sine lue: non p̄t eas de nouo
ac̄rere. **I**nfrustra ac̄rerer cū nlla re in-
digeat. q̄r est infinit⁹: et sic sūme plen⁹ in-
tra se. ḡq̄chd de nouo p̄t sibi de^o ac̄rere/
re est solū nomen. **E**t b̄ deo marie cōuenit
q̄r soluz p̄t extra se crescere. q̄r ac̄rere b̄
est crescere extra se p̄t: et nō intra se. **T**ūnca liq̄ res extra se crescit: q̄nī nō nō/no-
uum ac̄rit. et q̄nto magis illud nō nō/nō
crescit: tanto magis res extra se p̄t crescere.
Nō nō/nō ac̄rit ex opib̄ q̄ apparēt et vi-
dent. **O**nī enī opa sunt bene facta: necessa-
rio ex eis sequit̄ honor: laus: fama et glo-
ria. cū attribuant̄ et debet̄ attribui illi cu-
lus est illud opus bñ factū. et tūc res illa
culus est opus et cui attribuit̄ ac̄rit sibi
nō/nō est ac̄rere nouū honorē: nouā laudē
et nouā gl̄iam et famā nouā ex pp̄iūs ope-

De ac̄r- rit nō/nō

rib̄. **E**t q̄r opa p̄nīt esse bñ facta vel male
facta: iō ex opib̄ p̄t ac̄ri nomē bonus. **E**t opa
vel nomē malū. **Q**uia sicut ex opib̄ bene
factis de necessitate sequit̄ honor: laus et
gl̄ia. ita ex opib̄ male factis sequit̄ dede-
cūs: vituperiū et inhonoratio. **T**ūnī iste c̄
ordo. qm̄ res p̄mo est: et deinde daf sibi
nomē p̄p̄iū importās et rep̄itans et signi-
ficans illā rē distincte et determinate. vt p̄
bi grā. p̄mo hō est: et deinde daf sibi no-
mē p̄p̄iū. **E**t istud nomē non daf ppter
opa bñ facta. q̄r an noīs p̄p̄iū ip̄sētōz
nōdum hō opat̄ est aliquid opus bñ fa-
ctum: nec male factū. sed si significat rē nu-
dam sine opib̄. **E**t iō babere istud no-
men nō est acquirere honorē: nec laude:
nec gl̄iam nec famā. sed postea hō p̄ cur/
sum vite sue operā bona opa bene facta.
et tūc ac̄rit honorē: laudē et gl̄ia; et fa-
mam. ppter opa. et acquirit nouū nomē
ppter opus. et fīm naturā operā acquirit
nomē. et ex multis opib̄ multa noīa. **E**t
oīa ista noīa acquisita ex opib̄ cōiun/
guntur cum p̄mo noīe ipsius rei. qd erat
nudum sine honorē: sine fama. et sic pri/
mum nomē efficit magnū et honorabile
et laudabile et famosum. et crescit in nobi-
litate: in honorē: in fama: in lande et in glo-
ria ppter opa rei cuīs est. **S**i ḡa princi-
pio nomē rei est sine honorē: sine laude et
sine fama. sed postea ppter operatiōes rei
cuīs est ipsum nomē crescit et efficit ma-
gnū in honorē. in laude: in fama. et tan-
tum quātūm crescit opa bona: tantū cres-
cit nomē rei in nobilitate et in dignitate.
et opera illius rei a principio v̄sq̄ ad finem
importātur postea p̄ illud nomē. et dum
illud nomē auditur: intelligūtur oīa ope-
ra sua. **I**ta ḡres dum operatur facit cre-
scere suum nomē. et dum magis opat̄ fa-
cit ip̄m magis crescere. quia nomē sequi-
tur rem. **E**t ideo quia ppter bene facta o/
pera de necessitate sequit̄ honor: laus: gl̄ia
fama: et ista sunt exteriora et extra rem. si/
cut nō/nō etiam est extra rem: et non est
ipa res. ideo ip̄e honor: ip̄a laus et gl̄ia et
fama cōiungūtur cum nō/nō ipsius rei.
et per ipsum nō/nō ipsa res impletur ho-
norē: laude: gl̄ia et fama. **V**nde cū ho-
norē: laus: gl̄ia et fama que sequuntur ad

Notes
pulcri
mū ex/
plum

Ci.cxciii De fructu honoris dei

73

opera nō possint intrare ipsam rem cuius sunt opera. et ipsa res nihil habeat extra semagis propinquū: magis familiare q̄ no men suū qd importat totale ipsam rem. et p̄qd ipsa in recto qd nihil aliud exteri⁹ facit. sequitur q̄ ipse honor: ipsa laus: gloria et fama debent nō ipsius rei: eo q̄ ipm nō mē p̄t crescere et impleri de honore et lau se de honore nec de laude nec de fama. et ipm nomē p̄t crescere de ipsi: necessē est q̄ ipm nomē crescat et impleat honore: laude et gloria et fama: ut postq̄ nō p̄t manere in ipsa re: remaneant in suo noī et den̄ nomini suo. Ecce ḡ opa exerūt a rei appa rent et vident̄ exterius. et ex opib⁹ talibus debet honor: laus q̄ sunt exteriora. et ipm nomē rei est exterior et apparet. iō honor laus: fama et gloria q̄ sequunt̄ ad opera. de bēndari nō ip̄i⁹ rei opant̄. Ergo ipsa opa faciūt exteri⁹ crescere ipm nomē. et fa ciunt̄ ipm nomen honorabile: laudabiles

Romen famosum et gliosum et bñdicendū. Ip̄m aut̄ nomē p̄t duob⁹ modis crescere. Pr̄pliciter in scipo. scz dū crescit et impleat hono re laude: gloria et fama. ppter opa: et istud est p̄m clementū. Scđo crescit nomen cū iā est plenū in se: qñ multiplicat et dilatatur et extēdit p̄ plures hoīs in cordib⁹ hominī. Et ḡ ppter opa bñ facta q̄ appa rent: necessario sequitur ve honor: laus: gloria et fama rei cui⁹ sunt opa q̄ riungunt̄ cū noī ip̄i⁹ rei: et faciūt nomen magnū. Et cū solus de⁹ oper̄ opa bñ facta. et oīa opa bñ facta sunt ip̄i⁹ dei. q̄ oīs creari ra est ip̄i⁹ dei op̄. et p̄ oīs om̄e op̄ crea ture bñ factū est op̄ dei. sequitur q̄ honor laus: gloria et fama q̄ sequunt̄ ad oīa opera bñ facta oīm rei: ve et verissime dei sunt ei deo debent vere dari: et nulli alteri rei.

Soluz. Et p̄ oīs solus ip̄e dz acqrere nomen ex nomē dei opibus oīb⁹ bñ factis. et solū suū uomen dz cresce debet crescere in rniuerso in vero honore rei mun̄ laude: gloria et fama: in dignitate et nobili tate. Et p̄ oīs oīs honor: oīs laus: oīs gloria et oīs fama in vītate oīm oper̄ bñ fa ctioz nō ip̄i⁹ dei debēt dari. Et iō soluz suū nomen dz esse honorabile: laudabile: famosum: gliosum: magnificū et bēnodi

ctum. et nullū nomē creature de se dz ho norari: laudari: glorificari. Et sequit̄ v̄ter⁹ q̄ h̄ est p̄ priū soli deo: scz acquirere nomen veri honoris laudis et glorie. Ec p̄sequens p̄cludit q̄ de⁹ opatur omnia extra se ppter suū nomen: scz ut impleat omni vero honore: vera laude: gloria et fama: ut sit magnum: magnificum: hon orabile et gloriosum: famosum et laudabi le. ut postq̄ non p̄t crescere intra se: crescat exterius in suo nomine. Et ideo seq̄ tur q̄ sicut operatur omnia ppter sui ho norem: laudem et gliam. ita operat̄ omnia ppter suū nomen. Et p̄sequens seq̄ tur q̄ idem est opari ppter suū nomen: et opari ppter suam laudem gliam et ho norem. Et ideo necessē erit q̄ quicqđ sit vel fieri potest in toto rniuerso sine bonū siue malum veniat ad honorem laudem et gliam nominis sui. Etiaz quicquid iā p̄clusum est et dictū est de honore dei: cō cludi et dici p̄t de suo nomine.

Q, nomē dei ex opib⁹ acq̄sitū respicit semp verā utilitatē hoīs et cōmodū.

Ticulus.cxcii.

Quoniam autē iam declaratum est q̄ bonor verus et utilitas vera sint ita colligata: q̄ nō p̄t separari. ita q̄ verus honor dei respicit semp veram utilitatem: nō suam sed alterius. et vera utilitas respicit semper q̄ verū hono rem. ideo verus honor dei semp respicit veram hoīs utilitatem. et vera hoīs utilitas semp respicit verū honorē dei. Et q̄r omnia q̄ p̄tinent ad honorem dei: p̄tinēt ad suū nomen. et suū nomē exteri⁹ acq̄riunt̄ et p̄stituiſ ex oīb⁹ opibus q̄ p̄tinēt ad ho norem laudem gliam. iō etiaz sequit̄ q̄ suū nomē et opibus extra se acq̄situs sp̄ respicit utilitatē hoīs verā. Quia enī de us oīa fecit ppter hoīs utilitatē. et cū no men dei acqratur ex opibus que facit ex tra se. sequit̄ q̄ etiam suū nomen p̄tinet ad homis utilitatē. iō de tanto nomen dei acquisitum magis pertinet ad utilita tem homis: de quanto suū nomen exce dit oīs alias creaturas. Plus ḡ proficite plus valet et plus ē vīle nomē dei homi ni: q̄ omnes creature simul. Et pl̄ valet nomen dei q̄ om̄es creature. quia nomē

Ti. cxxi
xi. et iu
lo. cxxi
xiiij.

Citulus. xcii

Dei respicit deū et de directo et pncipalit
ad ipm prinet. et est magis ppinqū ei q̄
oēs creature. **C**reature ḡ et oia q̄ de opa
tur sunt et sūt ut dei nomē pstitutur et
acq̄rat. et postea ipm nomē dei pstitutū et
acq̄sitū: facit et causat totā utilitatē hoīs.

Nomen
dei utile
est hoī
Si enī de nihil oparet extra se: nullum
nomē acq̄reret extra se. **Q**uia ḡ nomē dei
respicit verā utilitatē hoīs. et cū vera uti/
litas hoīs sit utram et rimeat deū. hono/
ret et laudet et glorificet eū. speret et consi/
dat in eo. credat et obediat ei: ut sc̄z fiat et
nascat in hoīe amor dei. timor dei et spes
eius. pſidentia. in deo et fides et obedien/
tia. et totaliter hō vniāt deo. seq̄itur q̄ no/
men dei acq̄situ et suis opib⁹ sp̄ respicit
ad ista supradicta: sc̄z et p nomē dei gene/
retr in hoīe amor dei et timor dei: spes
et pſidentia: fides et obedientia. **I**ō h̄ seq̄
tur q̄ totaliter debet esse nomē dei extra
se pſtitutū et acq̄sitū ut possit causare in
hoīe et generare am orē: timorē: spem: pſi/
dentiā: fidē et obedientiā. **I**git q̄chd pri/
net ad nomē dei. prinet ad timorē vel a/
morē vel spem vel pſidentiā et. **E**t etiā;
nomē dei acq̄situ: d̄z esse nomen amoris
timoris: spei: pſidētie fidei et obedientie:
honoris. laudis et glie. ut sit pportiona/
tū et pueniens hoī ad ei utilitatē. **E**t iō
ut nomē dei puenientissime et pgruentis/
sime pſtituat ad verā hoīs utilitatē. cōue/
nit q̄ de respicit opa amoris: opa timorē:
opa fidei et fidelitaris: opa spei: pſidētie:
et obedientie: opa honoris: laudis et glie.
Et ideo cōuenit deo ut faciat extra se ope/
ra om̄ipotentie ut acq̄rat nomen om̄ipo/
tentis. ut p hoc nomē timor dei generet i
hominib⁹. **C**onuenit etiā ut faciat opa p
q̄acq̄rat hoc nomē dñs extra se. ut per h̄
nomē generet timor in hoīb⁹. **C**onuenit
etiā ut faciat opa iusticie et iudicij. ut ac/
quirat nomē iusti et iudicis. ut etiā p h̄ no/
men generet timor in hoīb⁹. **C**onuenit eti/
am ut faciat opa exteri⁹ opa sume boni/
tatis. ut acq̄rat exteri⁹ hoc nomē bon⁹.
ut p h̄ nomē generet amor dei in hoīb⁹.
Conuenit etiā ut faciat opa sume sapiētie
extra se. ut acq̄rat nomē sapiētie extra se
sume sapientis: ut sic laudeat ab homib⁹.
Conuenit etiā ut faciat opa p que acq̄rat

nomen et famā exteri⁹: ut sc̄z sit et voie
veraciter fidelis: ver⁹ et pi⁹: misericors:
et benignus: sanctus: amic⁹: adiutor: sal/
uator: prector. ut sic p hec noīa generet i
hoīb⁹ spes: cōfidentia et fides in cum.
Sic ḡ puenit ut ex multis opatiōib⁹ ac/
q̄rat de multa noīa. et ex multis noīib⁹ co/
stituit et integreret nomen dei magnū
gloriosuz: laudabile: honorabile: magni
ficū: famosum: admirabile: amabile et
timendū. **L**e h̄ est sume. utile homi. **V**ñ
q̄r volūtas nō trahit nisi excite. iō opor/
tet q̄ nomē dei exteri⁹ acq̄situ sit tale q̄
excite voluntate et excite ad timorem et
ad amore et. **Q**uāvis enī de ab eterno
sit dñs oīpotens: sapiēs: iust⁹: et bonus:
verat: fidelis. et sic de alīb⁹. attī h̄ nō eēt
manifestū nec notū exteri⁹ extra se. et iō
q̄r res manifestā exteri⁹ p opatiōes suā:
puenientissimū est deū opari extra se opa
p que acq̄rat nomen et famā apud hoīes:
ut sic cognoscat et nominetur ad honore
sui et utilitatē hominū. **D**eo enī nō est
necessē habere exteri⁹ nomen nisi ut co/
gnoscatur ab hominib⁹.

Quid intelligit p nomē dei acq̄situ.

Citulus. xcii

Tautē om̄ia clari⁹ manifestent
pſiderandū est quid intelligatur
p nomen dei acquisitū. **V**ñ no/
men rei extra rem est. quia nō est ipa res.
sed rep̄sentat ipsam rem et significat et no/
tificat. **P**er nomē autē dei exteri⁹ acquisi/
tum intelligitur tota illa cognitio et tota
illa noticia que habetur deo et acquiri/
tur p illa opa que opaf extra se. **V**ñ deus
nō cognoscit extra se nisi p opera q̄ appa/
rent et sunt manifesta. **T**ota ḡilla noticia
que acq̄rit deo ex opib⁹ vocat nomen
dei. **T**antū enī cogscit deo q̄ntū opa
sua manifestat. **P**er opa ḡ q̄ de opaf ex/
tra se genera et noticia de ipo i cordib⁹ ho/
minū: siue estimatio siue reputatio seu fa/
ma. et h̄ nō nomē dei acq̄situ apud homines
Vñ nomē bonū acq̄situ: et noticia seu fa/
ma siue estimatio seu reputatio cū laude et
honore acq̄sita et generata i cordib⁹ hoīz
de aliq̄. sic p h̄ mali nomen est noticia
seu fama siue estimatio cū virtutero et co/
ceptu acq̄sita de aliq̄ in cordib⁹ hominū

Nomen
omipo/
tentis.
Dñi.

Justi.

Boni

Sapiē/
tis.

Ti. xciii De fructu honoris dei

74

Tantū ḡbz aliq̄s de nomine q̄ntū h̄z de fama et reputaciōe et estimatione in cordib⁹ alioꝝ. Et q̄ nulli⁹ est reputaciōis et estimatiōis: nulli⁹ est nōis apud homines: nec alii⁹ cui⁹ honoris. Tantū enī honor et aliq̄s ab alijs. q̄ntū cognoscit⁹ reputat⁹ et estimatur apud eos. Et q̄ ista estimatio seu reputatio seu noticia p̄t esse maior vel minor et crescere et diminui. ḡ et honor etiam. Nomen ḡ dei acquisitum: est p̄ma noticia seu estimatio seu reputatio generata de nouo in cordib⁹ hominum de deo p̄ opera sua. Et tale nōmen h̄z de⁹ apud homines. fm q̄ estimat⁹ et reputat⁹ ab eis et cognoscit⁹. Et fm q̄ estimat⁹ et reputatur ab hominibus. fm hoc honoratur ab eis. Et q̄ talis noticia seu estimatio causatur per opera dei: ideo quoniā nō cognoscit⁹ opera dei nec cogitat inq̄ntū dei sunt: nihil cognoscit⁹ de deo nec ipm estimat⁹ aliquid nec reputat⁹. Et p̄ q̄ns de⁹ nulli⁹ nomis nec fame nec honoris est apud illū. Et fm q̄ magis v̄l' minor cognoscit⁹ opera dei aliq̄s inq̄ntū dei sunt. fm hoc nōmen dei crescit in illo. Et

Locus exinde sequit⁹ q̄ locus et habitaculum nonis dei minus dei in q̄ habitat est cor hominis. Unū ē cor hominis de nomine dei est extra deū. et iō optet q̄ ha-
bitaculum in aliquo loco. et null⁹ loc⁹ est in q̄ pos-
sit habitare nisi in corde hominis. iō cor hominis
est vas nonis dei. Et q̄ homines multiplicā-
tur: et p̄ q̄ns corda eoz. iō etiā nomine dei
multiplicari potest p̄ corda hominum. Sed
istud nomine qd manet et latet in corde est
occultū: et manifestat⁹ exteri⁹ p̄ aliud nomine
sensibile: audibile et visibile: qd est voca-
le vel scriptū correspondēs nōi existenti in
corde. et rep̄tans ipm exteri⁹ et signifi-
cans. Et etiā honor occultus in corde et in
visibilis inclusus in nomine occulto ipm cor-
dis. manifestat⁹ exteri⁹ p̄ aliū honorē visi-
bile. et talis honor q̄lis est int̄ in corde:
talis representat⁹ extra p̄ signū visibile. Dia-
ni q̄ extra sunt p̄ hominem: sunt signa eoz q̄
sunt in corde ei⁹. Sicut enī de⁹ manife-
stat seipm et dat noticiā de seipso p̄ opera ex-
teriora. ita h̄o extra manifestat⁹ nomine dei
occultū: noticiā et estimationē occultā de
deo p̄ signū visibile: et etiā honorē occul-
tū manifestat⁹ p̄ honorē visibile. Sic ḡ du-
plex est nomine dei: sc̄ occultus et visibile.

vñū intus et aliud extra. et etiam duplex honor. sc̄ occultus et visibilis. unus interior ali⁹ exterior. Et ista nota sunt apud homines et sunt in ipsis hominibus p̄ opera dei cognita. in q̄ntū dei sunt. et ista duo nota mēsurant fm mensurā cognitiōis operæ dei. q̄ tan-
tū q̄ntū opera dei cognoscunt ab hominibus: tan-
tū noticia de deo generat⁹ in hominibus: et tan-
ta estimatio et reputatio generat⁹ de deo in
ipsis. et tanta q̄nta ē noticia estimatio et re-
putatio de deo in hominibus. tantū nota est
extra p̄ vocē. et tāt⁹ est honor exterior. Sic
ḡ nomine vocale exteri⁹ mēsurat fm mēsu-
rā noticie et estimatiōis seu reputatiōis in-
terioris. et ipsa noticia seu estimatio mēsu-
rat fm mēsurā cognitiōis operæ dei in q̄ntū dei
sunt. Et iō q̄ opera dei in q̄ntū dei
sunt nō cōpler cognoscunt ab oīb⁹. iō nō
est in oīb⁹ cōplis noticia seu estimatio seu
reputatio de deo. nec p̄ q̄ns cōplis nota exteri⁹
ab oīb⁹. Ista ḡ sunt in se ordinata
nomine vocale exteri⁹: noticia seu estimatio
interior: et cognitio operū dei mēsurat
fm maiorē vel minorē capacitatē hominis. et
fm maiorē vel minorē familiaritatē hominis
et exercitiū circa opera dei cogiscenda. sc̄ ipsa
opera mēsurant⁹ vel p̄ cognitiōem ipm ope-
rū intra se vel p̄ cōpatiōem ad hominem p̄
p̄ter quē sunt. vel p̄ cōpatiōem ad potesta-
tem et sapientiā et bonitatē dei vnde p̄ce-
dunt. Radix ḡ et fundamentum et origo
nominis dei acquisiti et noticie seu esti-
matōis que sunt de deo: sunt opera dei.
ḡ ipsa opera dei portant in seip̄is et inclu-
dunt radicaliter et fundamentaliter et ori-
ginaliter nōmen dei exteri⁹ acquisitum
et honorem et laudem: gloriā et famam su-
am. Et iō quanta sunt opera dei: tantū
est nōmen suum. et tantus est honor su⁹
et laus sua et gloriā et fama sua veraciter et
radicaliter et in se et de se. Et possumus
ponere nōmende tribus modis. Primo
mō in ipsis operibus. Et isto mō nōmen
est sibi acquisitum veraciter et de debito
statim dum opera facta sunt. et etiam ho-
nor laus et gloria. quia semper ipsa ope-
ra portat secū nōmen dei: laude: gloriā et
honorem: et nōmen et laus: gloriā et honor:
semp sequunt⁹ opera dei. Et iō ipsa opera
dei semp sunt plena laude: honore et gloriā.

Nōmen
dei in op-
bus.

Titulus.cxciiii

Dei et laudis eius plena est terra. et omnes creature quae sunt opera dei sunt plene honore laude et gloria dei. et portant in seipsis semper nomen dei et suum honorum laudem gloriam et famam. Et istud nomen est immortale et perpetuum. et etiam honor laus gloria et fama. quia postquam semel sunt per manent et nunquam destruuntur. sed per vivunt. Et istud est primum nomen dei acquisitum. et primus honor et prima laus.

Nomen
dei i cor
debois.

Nomen
dei i vo
ce l scri
pto.

Epilo /
gar d tri
plici no
mine.

Nomen
dei dor
mit.

minis et cognoscuntur. tunc ipsum nomen laus: honor: et gloria que ibi dormiebat et citantur et vigilant et actuantur. et ultimo per sensibile signum exterius manifestantur. Et sic hoc quodammodo vivificat nomen dei et suum honorem laudem gloriam et famam suam. Apparet igitur et declaratur est quid intelligitur per nomen dei acquisitum sibi de novo: et in quo fudatur radicaliter. Aliud autem nomen habet deus ab eterno: quod non est acquisitum ab opibus. et hoc est hoc nomen esse. quia deus est ipsum esse. Et hoc est primum nomen in quo includuntur omnia nostra: et clauditur omnne nomen. ut declaratur est in principio libri in capitulo de esse. Et sic deus ab eterno in seipso absque mundo et creaturis habet nomen universale in quo continetur omne nomen. Et sicut in nomine continetur omne nomen. ita in nomine dei acquisito continetur omnis honor: omnis laus: gloria et fama.

Nomen
dictum

Tituli

Q, noticia de deo acquisita per opera eius in hominibus habet multos gradus: et etiam nomen eius.

Titulus.cxciiii.

Quoniam autem opera dei sunt radix et fundamentum noticie que de deo acquiritur in hominibus. ideo quia opera dei habet gradus intra se. secundum hanc noticia que acquirit in homine de deo per opera eius habet gradus. Unde quedam sunt opera dei que multum distant ab homine. quedam per quam homini. et quedam opera sunt extra hominem. et quodam sunt et sunt in homine. et illa quae sunt in homine: quodam sunt in corpore: quodam in anima. et etiam quodam sunt opera dei magis familiaria homini et quedam minus. Et sic opera dei non habent se equaliter ad hominem in quo debet generari noticia de deo. et per consequentes noticia seu cognitione generata de deo in corde hominis per opera dei non est equalis: sed habet multos gradus. Unde maior est noticia quam acquiritur de deo per opera dei quam sunt per illa que sunt extra hominem. et per opera dei quam sunt in homine: quam per illa que sunt extra hominem. et etiam maior est cognitione que est generata de deo in homine. per opera que sunt in homine: quam per illa que sunt extra hominem. et per opera dei quam sunt in homine: quam per illa que sunt extra hominem. et etiam maior est cognitione generata de deo

Noticia
de deo e
inequa

De fructu honoris dei

75

Daior
ognitio
de deo
Duplic
ognitio
dei erpi
metalis

In hoc p illa que sunt in aia: qz p illa que sunt in corpe. Et qz nullū opus dei ē magis ppinquū ipi homī qz ipemet sibi. qz opus est dei. iō noticia generata de deo ī homine p cognitionē suū p̄s: q est op⁹ dei: est maior omniū. Et sic homo dū cognoscit seipm in quantū est opus dei: magis cognoscit et magis videt deo: qz dū cognoscit pecus: quod etiā est opus dei. Et qz omne opus dei inq̄stuz dei est porrat suam noticiā: suū nomen et suū honorē: suam laudē et suā gloriā: et opera maiora et digniora porrat maius nomē: maiorez laudē et gloriā. ideo cū homo sit mai⁹ opus dei inter oēs creaturas manifestas. sequit qz hō dū cognoscit seipm in quantuz est opus dei: magis estimat deo et magis reputat et mai⁹ nomē et maiorem laudē et gloriā sibi dat: qz qn̄ cognoscit alia opera. Et ista noticia acq̄sita de deo p cognitionē hoīs: inq̄stū est op⁹ dei potest esse maior vel minor: fm qz hō magis vel min⁹ cognoscit et videt seipm. **P**reterea quedā sunt opera dei que fiunt circa illa: que sunt extra hominē scz in alijs creaturis. talia sunt opera que fiunt in ipomet hominē et circa ipm hoīem. Et magis cognoscit homo deū p opera que fiunt in homine: qz p illa que fiunt extra hominē. Item quedaz sunt opera dei: qz omnis homo pōt videre p experientiam. et alia sunt que nō videt nisi p testimoniu aliorū qui diterūt et viderunt. Et certi⁹ et magis cognoscit homo deū p opa que vider et p̄cipit p experientiā qz p opera qz cognoscit p testimoniu aliorū. Item quia nihil magis cognoscit hō qz illud quod sentit et videt p experientiā. ideo noticia generata de deo p opera dei que hō videt p experientiā: tenet ultimū gradū cognitionis p opa sua. Et iste habet duos gradus. qz aliquā homo videt p experientiaz opa que de⁹ opaſ circa aliū hoīem. vñ circa aliā rem extra se. aliquā videt et sentit p experientiā opa que de⁹ opaſ circa seipm singulariter. Et iste est ultim⁹ grad⁹ cognitionis p experientiaz: et iste est certissimus: solidissimus et firmissim⁹ qui semp manet. et ibi est complementū cognitionis. Unde ista noticia nō potest esse nisi

in uno homine: nec potest alicui communiciari. quod nullus homo potest totaliter percipere nec sentire illa que sunt circa seipsum sicut ipse met homo. Potest enim quilibet homo cognoscere per experientiam opa que sunt circa alios extra se. sed non sentire sicut illa que sunt circa seipsum: sed magis cognoscit que sunt circa seipsum quam circa alios. immo nullus ali us potest sentire illa que sunt circa seipsum nisi ipse solus. Sic ergo cognitione per experientiam habet duos gradus. Et quod opera dei cognita generaliter noticia de deo in homine. et ideo cognitione quaz homo habet de operationibus quod sunt circa ipsum est ultima: maxima et firmissima et solidissima et certissima. ideo sequitur quod cognitione seu noticia seu estimatio acquisita de deo in homine per opera dei que sunt circa ipsum singulariter est ultima: maxima: firmissima: solidissima: et certissima: et vero nec homo cognoscet deum per talia opera: non habet veram certitudinem nec securitatem de deo nec vere deum honorat: nec glorificat: nec cognoscit: nec amat: nec timet. Si ergo bonus est homini habere veram noticiam de deo. bonus est ergo ei quod de operatione operatur in ipso et circa ipsum. Et quanto plus operabitur deus circa ipsum singulariter: tanto maior rem acqueret de deo noticiam per experientiam. Et ideo sequitur quod secundum quod de multis modis operatur circa ipsum hominem: secundum hunc modo diversi mode nominat deum. Aliquid enim nominat et dicit et cognoscit per experientiam deum esse potentem: quoniam scilicet sentit circa seipsum opera potentie dei. Aliquid nominat ipsum sapientem: aliquid piutem: aliquid bonum: aliquid misericordem et benignum secundum modum diversum sentit operari deum circa seipsum. Et tunc homo accedit certissimam noticiam de deo cum laude: gloria et honore. Et hoc modo quilibet homo dat magnum nomen propter opera singularia que operatur deus in quilibet. Et sic deus acquirit nomen multipliciter. Primo. secundum generaliter et communiter ab omnibus creaturis multis est operibus universalibus que sunt complexa munera creaturarum. Secundo modo acquirit nomen specialiter et singulariter in quolibet homine quando operatur singulariter et secretere in aliquo homine. Et ideo noticia dei et suum nomen multiplicatur et crescit in omnibus per talia opera. Et secundum quod ma-

Titulus. cxv

gis vel minus opatur circa quilibet f'm
hoc noticia et suu' nomē crescit in q'libet.
Et hoc est vere cognoscere deum. sentire
opera sua circa seipm p experientiā. Itez
magis sentit hō p experientiā ope que de'
operat circa aiam q' circa corpus. q' aia
que cognoscit magis est p inqua libipi
q' corpus. et ideo maior et magis acqui/
ritur noticia de deo in hō p ope q' ope/
ratur circa suā aiam: q' circa ipm corp'.
et in illis operib' est vltimus finis et vlti-

Epilo /
gat de g
dib' ex/
puncta/
lib' no/
ticie dei
ma certitudo de deo p ope. Ecce q' qualis
ter noticia acq'sita de deo p experientiā p
ope q' homo videt p experientiā hō mul/
tos gradus. Primus gradus est p ope q'
homo videt extra se in alijs. Secundus
gradus est p ope que homo sentit in pro/
prio corpe suo fieri. Terti gradus est p
opera que hō sentit et p'cipit fieri circa su/
am aiam. Et oia ista p'c'p' ad nomē dei
et ad laudē et gl'iam et honorē: et ad suaz fa/
mam. Sic q' f'm q' ope dei sunt cōmunia
et vniuersalia oibus vel plurib' v'l singu/
laria et secreta. f'm hoc acq'ritur de deo no/
ticia cōmuni's vel singularis et maior vel
minor. Et si homo p' cognoscere deu'z
p' creaturas extra se inq'ntum sunt opera
dei: et per seipsum inquantū est opus dei.
Et p' ope que opatur extra se in alijs ho/
minib' et creaturis. Et p' ope que opatur
circa seipm tam circa aiam q' circa corp'.
Et p' sequens multis modis p' ipsu'z
laudare: glorificare: magnificare et bono/
rificare et famā dare. Dat ergo q' no/
ticia de deo acq'sita p' opera eius in hoib'
habet multos gradus. Et p' sequens re/
putatio et estimatio de deo est maior vel
minor in cordib' hominū: et habet mul/
tos gradus: nec est equalis apud omes.
Et exinde seq'tur q' cum f'm maiore: vel
minorem reputationē seu estimationē de/
tur honor maior vel minor: et etiam laus
gloria et nomen. sequis q' ab oibus homi/
nib' nō darur equaliter honor: laus et glo/
ria et nomen interius et exterius.

De obligatione hois erga honorē dei
et laudem et gloriā et nomē suum.

Titulus: cxv.

Q Bonias iam

manifestū est q' oia que deus opatur ex/
tra se in creaturis: opatur ad suu' bono/
rem: laudem: gloriā et nomē: et etiā dictu'z
est q' honor: laus: gl'ia et nomē dei acq'ri/
tur: generatur et crescit per opera benefa/
ctar et opera creaturaz. et q' hō qui est crea/
tura nobilior dei q' sit in mundo p' ope/
ri et habet p'c'p' opandi. ideo sequis q' ho/
mo debet et obligatur operari omia ope/
ra sua que facit ppter honorem: laudem:
gloriā et nomen dei. et ad hoc debet di/
rigere omia ope sua: ut scz p' ope sua seq'
tur honor dei: laus et gloria et nomē dei.
Ulteri' sequis q' hō debet et tenet solu'z
quantum potest velle et laborare vt suu'
nomen fiat: crescat et multiplicetur inq'
ntum fieri poterit. Et q' ope hois bene/
facta. sequis: genera'z et fit maior laus: ma/
ior gloria et maius nomē: q' p' opera alia
rum creaturarū. cū homo sit nobilior cre/
atura: sequis q' nō solu' hō debet et obli/
gatur facere omia ope sua ppter honorez
dei vt dictum est. sed etiā tenetur et debet
tantū operari q'ntum poterit et multipli/
care opera sua: et meliori mō quo poterit
operari. Et in hoc debet cōtinue et incel/
santer studere et omnē diligentia appone
re ad hoc vt p' opera sua honor dei: laus:
gloria: fama et nomen crescāt et multipli/
cent: q'ntum fieri poterit. Et nō solu' hoc te/
netur facere: sed et velle et laborare vt iō
bus reb'z: in oibus hoib'bus: in oib' opib'
honor dei: laus: gloria: nomen et fama fi/
ant crescant et multiplicent q'ntum fieri po/
terit. Aliter si homo facit contrariū om/
niū supradictoz: seq'tur q' homo nō ope/
ratur vt creatura dei: nec vt opus dei nec
vt homo. imo operas p' tra dei et p' tra in/
tentio'ne dei totaliter: et p' tra ordinationē
diuinam: et cōtra finem ad quē facia' sūt
oia. Et quia honor dei semp est cū vtilita
te. nec possunt separari honor dei et vtilitas.
et vbi maior honor dei: ibi maior vtilitas.
et quia etiam tota vtilitas est hois et nō
dei. seq'tur q' q'ntu' homo opatur ad hono/
rem: laudē et gl'iam dei et ipse opaz metad
suā vtilitatē. et q' q'ntu' magis homo labo/
rat vt honor dei crescat et multiplicetur:
tanto etiā magis laborat vt sua p'p'ria vti/
litas crescat et multiplicetur. Itez quia hō Quarto